

Natasha könyvespolca- Kemény legények ?szintén: az Aerosmith

2010 január 19. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A koncert közepén, két szám között ilyen szöveggel álltam el?:"Köszönjük szépen, hölgyeim és uraim. Most egy rövid instrumentális szám következik, el?adja gitáron a fantasztikus Joe Perry és Brad Whitford. A szám címe: Nem

akarunk megdugni titeket, csak a kajátokra fáj a fogunk."

Döbönt csend állt be a teremben, senki sem nevetett a poénomon. Ám a buli után Clive Davis, a Columbia kiadó elnöke megfogta a karom, egy kicsit megszorította, s azt mondta:

"Steven, ugye tudod, hogy bel?led hatalmas sztár lesz?" /Steven Tyler/

Úgy hiszem, a legtöbben már hallottatok az **Aerosmith**-r?l, még ha nem feltétlenül tudjátok is, hogy ?k voltak azok. Liv Tyler, a népszerű Crazy cím? dal és még a **Guns 'N' Roses** is hozzájuk kapcsolható. Ugyanis bár több mint 40 éve vannak színpadon, kitartásuk és zenei érzékük jóvoltából még ma is keresettnek számítanak.

Ahhoz képest, hogy 60 feletti, elég jól tartják magukat - és bár rengeteg elvonón vannak túl, ráadásul az a hír járta nemrégiben, hogy Steven (az énekes) otthagyja a bandát szólókarrier reményében, remélem, még sokat hallhatjuk ?ket és végre eljönnek Magyarországra is koncertezni.

Persze megújulási képesség, változatosság és a lehet?ségek kiaknázása nélkül nem itt tartanának. Bevallom, csak akkor ismertem meg a bandát, amikor végigjártam a *Guitar Hero Aerosmith* nev?, ritmusérezkre épül? játékot: Steven mozgása és Joe Perry gitárjátéka olyannyira megbabonázott, hogy egy csapásra a rajongójuk lettem, de ezzel szerintem nem vagyok egyedül.

Az Aerosmith képes olyan új dolgokba vágni, amik segítségével csak tovább terjed a hírük: felvették a versenyt az MTV-ben szerepl?, hozzájuk képest kis csirának számító együttesekkel. Sikeresen leszoktak a drogokról és az alkohorról. Néger rapbandával álltak össze egy szám erejéig - ami akkoriban még példa nélküli volt. Épp emiatt népszerűek még ma is.

A régen csak Rolling Stones-kópiának emlegetett együttes életrajzát **Stephen Davis** a tagok segítségével hozta létre. Három részb?l állították össze a m?vet: az Aerosmith-r?l megjelent újságcikk-részletek mellett a bandatagok, közeli hozzátartozók és az együttes útját egyenget? legfontosabb személyek visszaemlékezései is tarkítják a kötetet. Emellett a szer? olyan részeket is beszúrt a fontosabb fejezetek közé, melyek segítségével át tudjuk látni az akkori zeneipar helyzetét, a kortárs zenészek csoportjait és az Aerosmith-t meghatározó tényeket.

Épp e hármasszerkezet jóvoltából kapunk teljes képet az együttesr?l. Megtudjuk, ki volt a "rossz", hogy viszonyultak a tagok az egymás hülyeségeihez, mik igazak a pletykákból. Olyan közelinek érezzük magunkhoz a bandát, mintha egy beszélgetés kell?s-közepén ülnénk és csak hallgatnánk a híresebbnél híresebb emberek monológját. Ezt a hatást pedig nem tudja egy átlagos életrajz-kötet hozni.

(Egyedüli gondom a helyenként értelmetlenül lefordított szöveg és a sok helyesírási hiba volt. Ezen kívül nagyon jól szórakoztam, bár hiányoltam a színes képekb?l álló fotósorozatot.)

A könyv által korrekt képet kapunk nem csak az együttesr?l, hanem a korszak zenei színtereir?l, jellegzetességeir?l. Mindenkinek ajánlom, akit csak érdekel egy bohém, mégis vicces társaság története. Utána pedig zenehallgatásra fel!

- Címe: Stephen Davis: Walk this way - Aerosmith
- Kiadó: Cartaphilus Könyvkiadó Kft.
- Oldalszám: 536
- Borító: cérnaf?zött, keménytablás
- ISBN: 9632660455
- Megjelenés: 2008

Natasha

Szer? a Flag Polgári M?hely tagja

<http://biblioteka.freeblog.hu>

Ajánló